

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău - D. Chistol

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău - A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție - M. Ghervas, D. Mardari, V. Burduh

Instanța de revizuire: Curtea de Apel Chișinău - A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

DECIZIE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând recursul declarat de către Vasile Constantinov,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Constantinov împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, încasarea prejudiciului moral,

împotriva încheierii din 28 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Vasile Constantinov împotriva deciziei din 05 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

constată :

La 27 iulie 2011 Vasile Constantinov a depus o cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva Ministerului Afacerilor Interne, solicitând obligarea pârâtului de a emite ordinul de restabilire în funcția deținută anterior, iar în caz de imposibilitate, să-i fie oferită o funcție echivalentă cu cea ocupată anterior - șef Direcție informații și evidență operativă a MAI; achitarea salariului de funcție pentru perioada lipsei forțate de la muncă, începând cu 02.04.2012 până la emiterea hotărârii judecătorești, luând în considerare modificările grilei salariului în această perioadă; încasarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 5 000 lei și dispunerea executării imediate a hotărârii. (f. d. 196- 203, vol. I)

Prin hotărârea din 27 februarie 2013 a Curții de Apel Chișinău s-a admis acțiunea depusă de către Vasile Constantinov. S-a repus reclamantul în termen de prescripție. S-a anulat ordinul nr. 267 ef din 20.06.2008 emis de către Ministerul Afacerilor Interne, în partea concedierii lui Vasile Constantinov cu restabilirea acestuia în funcția deținută anterior, obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a-i achita reclamantului salariul mediu pentru perioada absentei forțate de la serviciu, începând cu 20.06.2008 și până în ziua restabilirii. S-a încasat de la Ministerul Afacerilor Interne în folosul lui Vasile Constantinov cheltuielile de judecată în mărime de 5000 lei. (f. d. 225,226- 228, vol. I).

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 25 septembrie 2013 a admis recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, a casat integral hotărârea

Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău. (f. d. 261-268, vol. I)

La 21 noiembrie 2013 Vasile Constantinov a depus cerere de concretizare a pretențiilor, formulându-le împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Justiției, solicitând obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a emite ordinul de restabilire în funcția deținută anterior, iar în caz de imposibilitate, să-i fie oferită o funcție echivalentă ocupată anterior, șef al Direcției informații și evidență operativă a Ministerului Afacerilor Interne; obligarea Ministerului Afacerilor Interne să-i achite salariul de funcție pentru perioada lipsei forțate de la muncă, începând cu 02.04.2012 până la emiterea hotărârii judecătorești, luând în considerație salariul mediu al acestuia în mărime de 7732, 50 lei; repararea prejudiciului moral prin încasarea de la ambii părți a sumei de 510 345 lei; încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5 000 lei; dispunerea executării imediate a hotărârii. (f.d. 8-17, vol. II)

Prin hotărârea din 10 decembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Constantinov cu privire la anularea ordinului de concediere, obligarea de a fi emis ordinul de restabilire în funcția anterioară sau într-o funcție echivalentă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată. (f. d. 151, 154-160, vol. II)

Prin decizia din 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către Vasile Constantinov, s-a casat hotărârea din 10 decembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare conform competenței teritoriale, la Judecătoria Centru, mun. Chișinău. (f. d. 192, 193-202, vol. II)

La rejudecarea cauzei, prin încheierea din 17 iulie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-a introdus în proces în calitate de intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor. (f. d. 221, vol. II)

La 09 februarie 2016 Vasile Constantinov a depus cerere de concretizare a pretențiilor împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor, solicitând recunoașterea dreptului de a fi restabilit în funcție, anularea ordinului de concediere, obligarea de a fi emis ordinul de restabilire în funcția anterioară sau într-o funcție echivalentă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată. (f. d. 13-26, vol. III)

Prin hotărâre din 11 mai 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Constantinov a fost admisă parțial. S-a anulat ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 267 ef din 20.06.2008 în partea concedierii lui Vasile Constantinov ca fiind neîntemeiat; s-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să emită ordinul cu privire la restabilirea în funcția deținută anterior de către Vasile Constantinov, iar în caz de imposibilitate, să fie oferită lui Vasile Constantinov o funcție echivalentă cu cea ocupată anterior, și anume, Șef al Direcției informații și evidență operativă a MAI, începând cu 20.06.2008 până la 03.09.2013; s-a încasat din contul MAI în beneficiul lui Vasile Constantinov salariul de funcție pentru perioada lipsei forțate de la muncă începând cu 02.04.2012 până la 03.07.2013, luând în considerație salariul mediu lunar al reclamantului în mărime de 7 732,50 lei; prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei și cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 5 000 lei. (f.d. 175-176, 179-201, vol. III)

Prin decizia din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de către Vasile Constantinov; s-a admis cererea de apel depusă de către Ministerul Afacerilor Interne; s-a casat integral hotărârea din 11 mai 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Vasile Constantinov împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor privind recunoașterea dreptului de a fi restabilit în funcție, anularea ordinului de concediere, obligarea de a fi emis ordinul de restabilire în funcția anterioară sau într-o funcție echivalentă, încasarea salariului pentru perioada absentei forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d. 180, 181-198, vol. IV)

Prin încheierea din 05 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a declarat inadmisibilă cererea de recurs depusă de către Vasile Constantinov. (f.d. 101-108, vol. V).

Prin încheierea din 16 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a declarat inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Vasile Constantinov împotriva încheierii din 05 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție. (f.d. 135-141, vol. V)

La data de 24 octombrie 2019 Vasile Constantinov a depus cererea de revizuire împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în alt complet de judecată. (f.d. 144-146, vol. V)

Prin încheierea din 28 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Vasile Constantinov asupra deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău emisă în cauza la cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Constantinov împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor privind recunoașterea dreptului de a fi restabilit în funcție, anularea ordinului de concediere, obligarea la emiterea ordinului privind restabilirea în funcția anterioară sau într-o funcție echivalentă, încasarea salariului pentru perioada absentei forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral. (f.d. 171-175, vol. V)

La 06 aprilie 2020 și la 11 iunie 2020 Vasile Constantinov a depus recurs, solicitând casarea încheierii din 28 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare. (f.d. 182-185, 198-203, vol. VI)

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată prevăzută la art. 2 și 6 al Legii nr. 100 din 22.12.2017 cu privire la actele normative, art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă referitoare la temeiurile degrevării de probațiune, art. 50 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă, referitoare la temeiurile de recuzare a judecătorului ceea ce este o încălcare esențială a normelor de drept procedural prevăzută la art. 432 alin. (2) lit. a) Cod de procedură civilă.

Totodată, a indicat că instanța nu a aplicat prevederile Hotărârii Parlamentul Republicii Moldova nr. 39 din 08.06.2019 referitoare la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova și a încălcat un drept fundamental - dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 20 al Constituției Republicii Moldova și art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

La 09 iunie 2020 Ministerul Afacerilor Interne a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Vasile Constantinov ca fiind inadmisibil. (f.d. 190-192, vol. V)

În conformitate cu art. 242 Cod administrativ recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Încheierea Curții de Apel Chișinău a fost emisă la data de 28 ianuarie 2020 și expediată în adresa participanților la proces la data de 17 februarie 2020 (f.d. 176, vol. V), însă confirmarea recepționării de către Vasile Constantinov la materialele cauzei nu este.

Astfel, recursul depus la data de 06 aprilie 2020, prin intermediul poștei electronice, se consideră declarat în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 243 alin. (2) Cod administrativ instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Din conținutul recursului, depus de către Vasile Constantinov, rezultă că recurentul nu este de acord cu încheierea din 28 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Vasile Constantinov. (f.d. 182-185, 198-203, vol. V)

La fel, s-a constatat că pentru a se pronunța astfel, instanța de revizuire a reținut că argumentele invocate de către revizuentul Vasile Constantinov nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) și h) Cod de procedură civilă, deoarece revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată, condiție însă ce nu s-a confirmat la caz. (f.d. 171-175, vol. V)

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia instanței de revizuire privind respingerea ca inadmisibilă a cererii de revizuire.

Aici, instanța de recurs reiterează că conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contencios administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

Codul administrativ nu prevede norme cu privire la revizuirea unei hotărâri judecătorești irevocabile, aplicabile fiind în aceste situații normele din Codul de procedură civilă.

Respectiv, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios

administrativ, analizând situația de fapt din prezenta speță, consideră oportun de a reitera prevederile art. 451 alin. (1) Cod de procedură civilă care indică expres că cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 Cod de procedură civilă, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 Cod de procedură civilă și anexându-se probele ce le confirmă.

Instanța de recurs menționează că, revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată. Temeiurile declarării revizuirii sunt expres prevăzute în art. 449 Cod de procedură civilă care poartă un caracter exhaustiv.

Pornind de la aceste cerințe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 Cod de procedură civilă. În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind că instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către instanța inferioară a normelor de drept material și procesual în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat, or, nu poate fi revizuită o hotărâre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

Colegiul reține că, pentru a redeschide procesul trebuie să fie invocate temeiurile prevăzute de către art. 449 Cod de procedură civilă și prezentate circumstanțele sau faptele existente obiectiv pentru declararea revizuirii confirmate în fața instanței prin prezentarea unor probe concludente.

Din conținutul cererii de recurs în coroborare cu cererea de revizuire depusă de către Vasile Constantinov rezultă că revizuentul – recurent a invocat drept temei de revizuire prevederile art. 449 lit. b) și h) Cod de procedură civilă.

În acest sens, revizuentul a indicat că la 08 iunie 2019 Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr. 39, prin care a fost adoptată Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova, ca urmare, poporul Republicii Moldova prin vot majoritar și incontestabil a declarat sistemul judecătoresc capturat, corupt și incompetent.

Respectiv, la data emiterii deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond a căror revizuire a fost solicitată, judecătorii nu erau imparțiali și obiectivi, făcând parte din organul de stat considerat prin Hotărârea Parlamentului nr. 39 din 08 iunie 2019 ca fiind stat acaparat și care funcționează în detrimentul drepturilor și libertăților omului.

În acest context, instanța de recurs reiterează că conform art. 449 lit. b) și h) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei; Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

În interpretarea corectă a prevederii enunțate, instanța de recurs relevă că,

circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii, revizuirea căreia se atacă.

Cu referire la prevederile enunțate, instanța de recurs menționează că, instanța de revizuire corect și întemeiat a respins cererea de revizuire înaintată de către Vasile Constantinov împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, deoarece temeiul invocat de către Vasile Constantinov în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în dispozițiile art. 449 lit. b) și h) Cod de procedură civilă și nu poate fi interpretat ca circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute anterior și că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Totodată, argumentele revizuentului nu se referă la careva circumstanțe sau fapte care ar avea tangență cu judecarea cauzei inițiate la acțiunea lui Vasile Constantinov.

De altfel, nici referirea lui Vasile Constantinov la Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 08 iunie 2019, prin care a fost adoptată Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova, nu se încadrează în categoria circumstanțelor și faptelor esențiale și obligatorii ce ar justifica retractarea unei hotărâri judecătorești rămase irevocabile, deoarece nu are tangență cu cauza respectivă, declarația menționată făcând referire la situația social-politică a țării.

Referitor la celelalte argumente invocate de către recurent în susținerea cererii de recurs, Colegiul remarcă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 Cod de procedură civilă, or, dezacordul revizuentului – recurent Vasile Constantinov cu decizia a cărei revizuire a fost solicitată, nu poate constitui temei de revizuire în baza art. 449 Cod de procedură civilă, motiv pentru care cererea de revizuire corect a fost respinsă ca inadmisibilă prin încheierea din 28 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Revizuirea este o cale de retractare a hotărârii și nu de reformare, adică în cadrul revizuirii nu se verifică legalitatea și temeinicia hotărârii adoptate, ci în baza unor temeiuri strict prevăzute de lege are loc redeschiderea procesului și aceste temeiuri trebuie să fie obiective, reale și legale, ce s-ar încadra în prevederile art. 449 Cod de procedură civilă, de asemenea, aceste temeiuri urmează a fi aplicate așa cum le-a determinat norma juridică respectivă. Iar o cerere care nu conține aceste temeiuri, nu poate fi examinată ca cerere de revizuire, fiind inadmisibilă încercarea de rediscutare a unei hotărâri irevocabile.

Ține de notat că procedura de revizuire prevăzută la art. 449 – 453 din Codul de procedură civilă servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice, care semnifică, potrivit jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului că, o soluție definitivă al oricărui litigiu nu urmează a fi rediscutată. Excepție de la acest principiu poate fi doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (speța de referință *Brumărescu c. României*, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 octombrie 1999).

Astfel, securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata, adică caracterul irevocabil al hotărârilor judecătorești, care cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel sau recurs camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O abatere de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (Josan vs. Moldova, nr. 37431/02, §25; Brumărescu vs. România, nr. 28342/95, §6; Ryabykh vs. Rusia, nr. 52854/99, §52).

În această ordine de idei, și având în vedere normele legale naționale și raționamentele Curții Europene a Drepturilor Omului enunțate supra, instanța de recurs reține că o eventuală admitere a cererii de revizuire depusă de către Vasile Constantinov în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celeilalte părți la un proces echitabil garantate de art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție mai invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului speța Popov (2) c. Moldovei din 6 decembrie 2005, definitivă din 6 martie 2006.

Luând în considerație cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ concluzionează că argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, fapt pentru care recursul declarat împotriva încheierii din 28 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi respins cu menținerea încheierii enunțate.

În conformitate cu art. 195, 243 alin. (1) lit. b) și (2), art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul depus de către Vasile Constantinov.

Se menține încheierea din 28 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către Vasile Constantinov împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, încasarea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh